

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Μ Α Ξ Ι Μ Ο Σ

Σημείωση: Νά ἀναγνωσθῆ ἐπ' Ἐκκλησίας,
τὴν Κυριακὴν 19 Ὀκτωβρίου 2014,
ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3/2014

ΜΑΞΙΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης τῆς
ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ἰωαννίνων
παντὶ τῷ πληρώματι
τῆς καθ' Ἡμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας,
«χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τέκνα Ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία ἔχει χρέος καὶ ἀποστολή νά μεταδίδει
στόν λαό τῆς ἀνόθευτη τὴν ἀποκαλυμμένη ἐν Χριστῷ ἀλήθεια, καὶ νά
προστατεύει τὰ παιδιά τῆς, ὅλους ἐσᾶς, «ὡς ἡ ὄρνις τὰ νοσσία
ἐαυτῆς» (Ματ. 23,37), ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προσπαθοῦν δολίως νά σᾶς
ἀποσπᾶσουν ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς.

Τελῶν ἐν πλήρει συνειδήσει τῶν ἀρχιερατικῶν μου εὐθυνῶν διὰ
τὴν διδασκαλία τῆς ὀρθῆς πίστεως στὴν Ἐπαρχία μας, ἐπιθυμῶ διὰ
τῆς παρούσης νά ἀπευθυνθῶ πρὸς ὅλους σας, καὶ νά σᾶς
παρακαλέσω, «ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν» (Β' Κορ. 5,20),
νά μένετε σταθεροὶ στὴν ὑγιαίνουσα διδασκαλία τοῦ εὐαγγελίου, καὶ
ν' ἀποφεύγετε τοὺς ψευδοδιδασκάλους, «οἵτινες παρεισάγουσιν
αἵρέσεις ἀπωλείας» (Β' Πέτρ. 2,1) στὴν Ποίμνη τοῦ Χριστοῦ,
«πλανῶντες καὶ πλανώμενοι» (Β' Τιμ. 3,13).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμπιστεύθηκε τὴν Ἐκκλησία του στοὺς
Ἀποστόλους καὶ δι' αὐτῶν στοὺς διαδόχους τους, τοὺς Ἐπισκόπους
καὶ λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας. «Βόσκει τὰ ἀρνία μου», εἶπε στόν
Πέτρο· καὶ «ποίμαινε τὰ πρόβατά μου» (Ἰω. 21, 15-16), ἐπανελάβε. Σέ
ὅλους δέ τοὺς Ἀποστόλους, μετὰ τὴν Ἀνάστασι, ἔδωκε τὴν ἐντολή νά
πορευθοῦν «εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα» καὶ νά κηρύξουν «τό εὐαγγέλιον

πάση τῇ κτίσει» (Μάρ. 16,15). Τούς ἀπέστειλε νά μαθητεύσουν «πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς» νά τηροῦν ὅλα ὅσα ὁ ἴδιος τούς εἶπε καί τούς δίδαξε (Ματ. 28, 19-20).

Συνεπῶς ἡ διακονία τοῦ «διδάσκειν», ὅπως καί κάθε διακονία στήν Ἐκκλησία, δέν μπορεῖ νά ἀσκεῖται, παρά ἀπό τούς ἐντεταλμένους Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, τούς Ἐπισκόπους, κυρίως καί κατ'ἐξοχήν, κι ἔπειτα κι ἀπό ἐκείνους στούς ὁποίους οἱ Ἐπίσκοποι ἀναθέτουν αὐτό τό ἔργο. **Ἐρήμην τοῦ Ἐπισκόπου οὐδείς δικαιούται νά διδάσκει τό ποίμνιο τῆς Ἐκκλησίας**: ὄχι μόνο ἂν εἶναι αἰρετικός ἢ σχισματικός -αὐτοί, βεβαίως, ἀποκλείονται-, ἀλλά κι ἂν ἀκόμα πρόκειται γιά κληρικούς ἢ μοναχοὺς ἄλλων ἐπαρχιῶν, οἱ ὁποῖοι, αὐτόνομοι καί ἀνυπάκουοι, περιάγουν τὰς πόλεις καί τὰς κώμας διδάσκοντες, μὴ σεβόμενοι τὴν Κανονικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Τάξιν... Πῶς μπορεῖ κανεὶς νά ἐξηγεῖ τό εὐαγγέλιο καί νά κηρύττει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅταν δέν ἔχει ἀποσταλεῖ ἢ δέν ἔχει εὐλογία νά ἀσκεῖ αὐτό τό διακόνημα; «Πῶς δέ κηρύξωσιν, ἐάν μὴ ἀποσταλῶσι;» (Ρωμ. 10,15), ρωτᾷ ο ἅγιος Ἀπόστολος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τούς Πρεσβυτέρους τῆς Μιλήτου καί τῆς Ἐφέσου, λέγει: «Προσέχετε στὸν ἑαυτὸ σας πῶς θά συμπεριφέρεσθε καί τί θά διδάσκετε. Προσέχετε καί στό ποίμνιό σας, στό ὁποῖο τό Ἅγιο Πνεῦμα σᾶς τοποθέτησε ποιμένες, διὰ νά ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, πού ὁ Κύριος ἐξαγόρασε μέ τό αἷμα του. Ὡς λέω νά προσέχετε, διότι γνωρίζω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου θά εἰσέλθουν μεταξύ σας ψευδοδιδάσκαλοι, σάν λύκοι ἄγριοι, πού ἀλύπτητα θά βλάπτουν τίς ψυχές τῶν λογικῶν προβάτων. Καί ἀπὸ σᾶς τούς ἴδιους θά βγοῦνε ἄνθρωποι, πού μέ τά λόγια τους θά διαστρέφουν τὴν ἀλήθεια, γιὰ ν' ἀποσποῦν τούς μαθητὲς καί νά τούς κάνουν ἀκολούθους τους. Γι'αὐτό γρηγορεῖτε...» (Πρ. 20, 28-31).

«Ἐξ ὑμῶν αὐτῶν», λέγει· δηλαδή οἱ αἰρετικοὶ θά βγοῦν ἀπὸ ἀνάμεσά σας. Ἔτσι γίνεται πάντοτε· οἱ αἰρετικοὶ φυτρώνουν μέσα ἀπὸ ἐμᾶς τούς ἴδιους. Ὅλοι ἐτοῦτοι οἱ αἰρετικοὶ στὶς μέρες μας, ἦσαν κάποτε παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας, βαπτισμένα καί μεγαλωμένα μέσα σέ αὐτήν. Μά τώρα γίνανε ἐχθροὶ καί πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό βέβαια, τό φαινόμενο τῶν αἵρέσεων, δέν ἐμφανίσθηκε ξαφνικά, τυχαῖα. Ἡ ἰδιοτέλεια καί τό ὑλικό συμφέρον, ὁ ἐγωισμὸς καί ἡ

ἀλαζονεία, ἡ ἀμέλεια καί ἡ ἀδιαφορία γιά πνευματική ζωή, ἡ ἀποξένωση ἀπό τή λατρεία, ἡ πολύμορφη ἀμαρτία καί ἡ ἀμετανοησία, ἡ ἀπώλεια ἐμπιστοσύνης καί ἡ ἔλλειψη πνεύματος ὑπακοῆς στόν ἱερό θεσμό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ σκανδαλισμός, ἐνίοτε, τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν ἀπό ἐκείνους, πού τάχτικαν νά φυλάνε τήν ἄμωμη πίστι καί τήν ἅγια ζωή τῆς Ἐκκλησίας, καί τά πρόδωσαν, ἰδού τό ἔδαφος, ὅπου εὐδοκιοῦν οἱ αἰρέσεις καί τά σχίσματα.

Εἶναι φανερό, ὅτι οἱ κληρικοί ἔχουμε μεγάλη εὐθύνη, καί θά δώσουμε λόγο στόν Θεό, πού, μέ τά λάθη ἢ τίς παραλήψεις μας, γινόμαστε πολλές φορές αἰτία νά ἀπομακρύνονται ἀδελφοί μας ἀπό τήν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου, «προσέχοντες πνεύμασι πλάνης καί διδασκαλίαις δαιμονίων (Α' Τιμ. 4,1). Γι' αὐτό πρέπει ἐμεῖς πρῶτοι νά μετανοήσουμε καί νά ἐργασθοῦμε ἔτσι, ὥστε νά μὴν ἀπολεσθεῖ κανεὶς ἀπ' ὅσους ὁ Θεός μᾶς ἐμπιστεύθηκε. Ἡ προτροπή τοῦ ἀποστ. Παύλου πρὸς τόν Τιμόθεο ἰσχύει καί γιά τόν καθένα ἀπό μᾶς: «Γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν καί στά λόγια σου καί στή συμπεριφορὰ σου καί στίς συναναστροφές σου πρὸς αὐτούς καί στήν ἀγάπη καί στήν πνευματική ζωή καί στήν πίστι καί στήν ἀγιότητα τοῦ βίου... Μὴν παραμελεῖς τό χάρισμα πού ἔχεις μέσα σου, δηλαδή τό χάρισμα τῆς ἰερωσύνης...» (Α' Τιμ. 4,12.14). Γιά ὅσους ξεστράτισαν ἀπό τήν ὁδὸ τῆς ἀληθείας, ἡμεῖς νά προσευχόμεστε στόν Θεό καί νά λέμε: «τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τῇ ἀγία σου Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ» (Λειτ. Μ. Βασ.). Τούς ἴδιους δέ, νά τούς νουθετοῦμε -οἱ ἱερεῖς-, μιά καί δύο φορές. Ἄν μετανοήσουν, νά τούς δεχόμεστε μέ χαρὰ «ἄμφω τῷ χεῖρε προτείνοντες» (Ἱερ. Χρυσ.). Ἄν ἐπιμένουν στήν πλάνη, νά τούς ἀφήνουμε, καί ν' ἀγκαλιάζουμε μέ πατρική στοργή ἐκείνους πού ἀκοῦνε μέ ἐμπιστοσύνη καί ῥωτοῦν καί θέλουν νά μάθουν γιά τή σωτηρία τους.

Ἀλλά κι ἐσεῖς, ἀδελφοί, οἱ λαϊκοί, ἔχετε εὐθύνη, ὅταν δίνετε ἐμπιστοσύνη σέ ἀνθρώπους πού δέν ξέρετε ποιοί εἶναι κι ἀπό ποῦ ἔρχονται. Ποιός ἄλλος ἀπό τήν Ἐκκλησία ἔχει τήν ἀρμοδιότητα καί τήν εὐθύνη νά σᾶς μιλάει γιά τό εὐαγγέλιο καί γιά τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως; Ἡ Ἐκκλησία, λέγει ὁ Ἀπόστολος, εἶναι «στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3,15). Αὐτό τό κῦρος ἡ Ἐκκλησία τό ἀντλεῖ ἀπό τόν Χριστό, πού εἶναι ἡ κεφαλή της, κι ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι ἡ ψυχή της. Ὡς ἀλάθητη λοιπόν ἡ Ἐκκλησία μας, διαφυλάσσει ἀκέραιο καί ἀναλλοίωτο τόν θησαυρό τῆς πίστεως, πού τῆς

παρεδόθη από τόν Κύριο καί τούς Ἀποστόλους, καί ἐξηγεῖ αὐθεντικά τήν Γραφή καί τήν Παράδοση, φωτισμένη ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού τήν ὀδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (Ιω. 16,13).

Μέ ποιό λοιπόν κῦρος οἱ αἰρετικοί ἔρχονται μέ μία ἅγια Γραφή στό χέρι, καί τήν ἐξηγοῦν ὁ καθένας τους ὅπως θέλει; Νά μᾶς ποῦνε, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ποῦ βρῆκαν τό βιβλίο αὐτό, καί ποιός τούς εἶπε πώς αὐτό τό βιβλίο εἶναι ἅγιο καί πώς περιέχει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ; Νά μᾶς ποῦν ἀκόμη, ποιός ἄφησε ἀπ' ἔξω τά νόθα ἢ ψευδεπίγραφα βιβλία καί ὅρισε τόν λεγόμενο Κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης μέ τά εικοσιεπτά (27) γνήσια βιβλία; Τό εὐαγγέλιο, ἀδελφοί, γράφτηκε μέσα στήν Ἐκκλησία, φυλάσσεται μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐρμηνεύεται αὐθεντικά ἀπό τήν Ἐκκλησία, τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί παραδίδεται ἀπό γενεά σέ γενεά στήν Ἐκκλησία. Τό λοιπόν, «ἀγαπητοί, μή παντί πνεύματι πιστεύετε, ἀλλά δοκιμάζετε τά πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοί ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον» (Α' Ἰω. 4,1).

Ὅλα αὐτά, μέ δύο λόγια, θά ποῦνε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι γιά μᾶς ἡ ἀσφάλεια καί ἡ προστασία· στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας φυλάσσεται ἀνόθευτος ὁ θησαυρός τῆς πίστεως· στήν Ἐκκλησία μας παρέχεται ἡ χάρις διά τῶν Μυστηρίων· στήν Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός, τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή· στήν Ἐκκλησία ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα· στήν Ἐκκλησία ὁ ἁγιασμός καί ἡ σωτηρία· ὅλα στήν Ἐκκλησία... Τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Εὐσεβεῖς ἀδελφοί· «πέιθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καί ὑπέικετε» (Εβρ. 13, 17). Ἀκοῦτε πάντοτε τήν φωνή τοῦ Ποιμενάρχου σας καί τῶν πνευματικῶν σας πατέρων· ὄχι τίς φωνές τῶν ἀλλοτρίων.

«Ὡς πατήρ τά ἑαυτοῦ τέκνα» σᾶς παρακαλῶ ὅλους, ὅπως «σπουδάσωμεν τηρεῖν τήν ἐνότιτα τῆς πίστεως». Ἐάν ἔχουμε τήν ἐνότιτα τῆς πίστεως, θά ἔχουμε καί τήν «κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἡ χάρις καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, «τοῦ καλοῦντος ἡμᾶς εἰς τήν ἑαυτοῦ βασιλείαν καί δόξαν», εἶη μετά πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΜΑΖΙΜΟΣ